

forekommer det ærede Medlem saa fælt, er brugt gennem mange Aarhundreder; det har fuldkommen Lovhjemmel her i Landet, og det er derfor naturligt, at det er brugt i den Contract, som er affluttet med vedkommende Stat.

Varfod: Det, den ærede Conseilspræsident i dette Dieblif var saa god at fortælle os, havde han allerede den Godhed at sige os ved Iste Behandling, og det var allerede dengang hverken nyt for mig eller, som jeg antager, for enkelte Andre af det høie Things Medlemmer. Hvad vil det imidlertid sige, at et Ord er gammelt, naar det ikke er brugt af Folket, men af Diplomatene? Da disse stensynlig ere til for Folkets Skyld, og Folket ikke er til for deres Skyld, vilde det dog upaatvivlelig være rigtigt, om Diplomatene talte et Sprog, som Folk kunde forstaae. Den høitærede Conseilspræsident siger, at dette Ord er gammelt, og jeg troer endog, at jeg ved Iste Behandling hjalp ham at godtgjøre, at det er meget gammelt. Seg seer, at den høitærede Conseilspræsident ryster paa Hovedet, men han sagde dengang, at dette Ord var over 100 Aar gammelt, medens jeg godtgjorde, at det var over 400 Aar gammelt, og som Følge deraf troer jeg virkelig, at jeg kan sige, at jeg hjalp den høitærede Conseilspræsident til at godtgjøre, at det var et gammelt Ord; men, hvad vil det sige, naar det dog ikke er gaaet ind i Folket, og naar Folket ikke forstaaer det? Seg troer ikke, jeg begaaer nogen stor Indiscretion, idetmindste ikke nogen Indiscretion, som vedkommende Minister vil kunne regne mig til Dinde, naar jeg fortæller den høitærede Conseilspræsident, at ikke alene en Mængde af Things Medlemmer ikke forstaaer dette Ord, men jeg har kun havt den Ære at tale med een af den høitærede Conseilspræsidents Colleger siden denne Sags forrige Behandling, og han spurgte mig: Hvorfra kommer dog det Ord, og hvad Betydning har det? Det er altsaa ikke alene Rigsdagen og Folket, der svæve i denne Uvidenhed, men den høitærede Conseilspræsident tæller ogsaa iblandt sine Colleger idetmindste een, som hellerikke veed, hvorfra Ordet kommer, og hvad det betyder.

Er det altsaa et Ord, der fortjener at vedblive at bruges, fordi det er gammelt? Hvor gammelt det end er, har jeg dog, troer jeg, godtgjort, at det ikke er i Brug saaledes, at det kan forstaaes, og hvad vil det da sige, at det er meget gammelt? Her er desuden slet ikke Tale om at kaste det overbord, men her er kun Tale om at tilføie et andet Ord, som forklarer det fremmede Ord, Ingen kjender, undtagen Diplomatene og Sagjurister, thi det er ikke engang alle Jurister, som kjende det; jeg har havt Leilighed til at erfare det. Her er kun Tale om at tilføie et dansk Ord, der strax kan oplyse Folket om, hvad det ikke forstaaer, og det synes mig dog, at det er den uskyldigste Sag af Verden. Seg skal ikke sige meget mere til Forsvar for Forslaget, men jeg skal ganske trostlig imødesee det høie Things og Rigsdagens Afgjørelse. Seg haaber, at Forslaget vil blive vedtaget; men skulde dette ikke skee, vil jeg dog mene, at det ikke er stillet forgjæves, men at det ved at blive stillet og ved at blive omtalt har godtgjort for Conseilspræsidenten, der ellers er saa villig til at gaae ind paa Folkets billige Ønsker og at tage Hensyn til dem, og at det i det Hele taget har godtgjort for Regjeringen, at der gives dem paa den danske Rigsdag, som ønske, at der saavidt muligt tales Dansk til det danske Folk om danske Ting. Seg er vis paa, at dette er Noget, den høitærede Conseilspræsident vil vide at mindes ved senere Leiligheder, og hvad det høie Thing angaaer, har det ganske vist ogsaa viist, at der, som sagt, er Nogle paa Rigsdagen — lad det være nok saa saa — som ønske, at der i vor Lovgivning skal tales et Sprog, som Folket strax og umiddelbart forstaaer uden at behøve at ty til Fremmed-Ordbøger, der, som jeg forleden undervattede Dem om, ikke engang forklare dette Ord. — Seg blev forleden gjort opmærksom paa, at der var Rigsdagsmænd, som meente, at det var ikke værd at røre ved saadanne Emaating, men at dette igrunden var under det høie Things og Rigsdagens Værdighed. Seg tillod mig dertil at svare, hvad jeg vil tillade mig at gjentage, at jeg ikke forstaaer bedre end, at Afgjælfse for og Kjærlighed til Folkets Mo-